

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2011 ÅRG 43

Pris 30:-

S:t Lukas var också en ikonmålare här visar oss evangelisten sitt måleri och inbjuder oss att begrunda mor och barn.

Biskopens spalt

Sommaren och en stor del av hösten har vi lämnat bakom oss och jag vill se tillbaka på några av de händelser som varit och som ni kan läsa om i tidningen.

Under sommaren har den gamla traditionen med Sommarsamling återupptagits. LKK:are från Sverige och Danmark var samlade den 17-20 juli i Hed för att delta i gudstjänster, lyssna till föredrag och medverka vid intressanta diskussioner, under några fina dagar.

Efter sommarsamlingen for några deltagare upp till S:t Uriel för prästvigning av Birgiti Ljungdahl från Danmark.

Lördagen 20 augusti mötte ett antal LKK:are sedvanligt upp i Söderköping för en stunds trivsamt samvaro, och för att på söndagen åka ut till Capella Eumenica och fira mässa.

Mikaelihelgen den 1 okt. avhölls traditionsenligt Samfundet LKK:s årsmöte Efter följt av Läkegudstjänst och Sakramental Välsignelse. På söndagen högtidlighölls att det var 41 år sedan Sankt Mikael och alla Änglars kyrka konsekreerades.

Åminnelse med vandring i kyrkan från altaret till de sju konsekreationskorsen, inledde mässan.

Pax et Bonum

Sten-Bertil

OFFICIELLT

Vid mässan i S:t Mikael och Alla Änglars kyrka den 2 oktober ordinerades Ulf G Johansson till Klerk av biskop Sten-Bertil.

Jonas Anundi har utsetts till ansvarig präst för Maria församling i Uppsala.

Till presiderande biskop för LKK har utsetts biskop James A. Zinzow, Wisconsin, USA

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Verksamhetsberättelse för perioden 1 juli 2010 – 30 juni 2011

Styrelsens sammansättning

Styrelsen under verksamhetsåret har bestått av följande ordinarie medlemmar:

Ordförande Nappe Holmström Björnus, sekreterare Ulf G Johansson, kassör Gunnar Kylberg, vice ordf. Rose Marie Johansson, vice sekr. Krister Fast och ledamot Eva Jakobson.

Suppleanter: Evert Sundien, Irene Edén, Marianne Andersson Söderström och Stefan Brauer.

Rose Marie Johansson har även ansvarat för den ekonomiska förvaltningen av Communio.

Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson har alltid säte och stämma i styrelsen.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret haft 6 protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

Ordinarie årsmöte

Årsmöte hölls den 2:e oktober 2010 i Liberalkatolska domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm. Beslut, ekonomisk samt övrig redovisning återfinns i protokoll och övriga handlingar för årsmötet.

Liberala Katolska Kyrkans register

Kyrkan har vid verksamhetsårets utgång 417 medlemmar varav 275 är kyrkomedlemmar. Därtill har 197 personer anmält att de anser sig vara betjäna av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap

Vid verksamhetsårets utgång fanns

inom samfundet 2 biskopar, 7 präster samt 3 diakoner i aktiv tjänst.

Communio

Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer.

Maria församling i Västerås och S:t Mikael i Stockholm har prenumererat för sina betalande medlemmar. Communio hade vid verksamhetsårets utgång en upplaga av 225 ex.

Ekumenisk verksamhet

Biskopen Sten-Bertil celebrerade mässan vid Capella Ekumenica i augusti. Marianne Andersson-Söderström deltog vid Capellas årsmöte.

Internationellt samarbete

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom "The Liberal Catholic Church" och dess "General Episcopal Synod" där Samfundets biskopar är medlemmar. Presiderande biskop i GES är, efter att biskop Maurice Warnon avlidit, biskop James Zinzow.

Sammanfattning

Styrelsen har under det gångna året arbetat med att förverkliga de beslut som fattades vid föregående årsmöte. Dessutom har styrelsen planerat för en sommarsamling i Hed.

Vi ser fram emot att de positiva tendenser som visats sig under året kommer att utvecklas och resultera i en ökad verksamhet i församlingarna och kyrkogrupporna i Kristi tjänst.

Samfundsstyrelsen

Vid årsmötet fick styrelsen följande sammansättning:

Ordförande: Nappe Holmström Björnus, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-717 26 99.

Sekreterare: Ulf G Johansson, Gamla Värmdövägen 2, 10tr, 131 37 Nacka, 070-810 56 69

Kassör: Gunnar Kylberg, Svedjevägen 5, 167 54 Bromma, 08-25 05 79

Ledamot: Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11 G, 752 40 Uppsala, 018-55 01 91

Ledamot: Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28

Ledamot: Eva Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70

Suppleant: Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81

Suppleant: Irène Edén, Välljärngatan 52, 724 73 Västerås, 021-30 02 31

Suppleant Evert Sundien, Hagagatan 37 1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06

Suppleant: Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5, 227 62 Lund, 046-288 48 77

Den kyrkliga klädedräkten

BISKOPENS SÄRSKILDA KLÄDER OCH ATTRIBUT

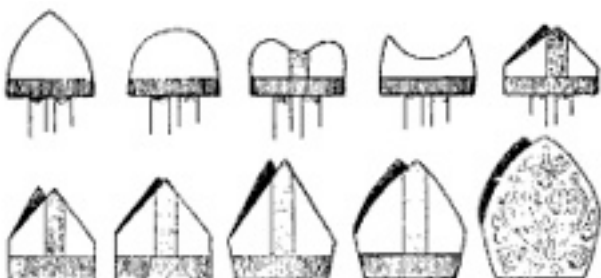
De flesta vet att biskopar har vissa attribut och kläder som särskiljer dem från prästerna. I föregående artiklar i denna serie har jag behandlat kläder som är gemensamma för samtliga präster med några få undantag. Bl. a skrev jag i artikeln om linnekläderna om rochetten som är ett plagg som i Liberala Katolska Kyrkan enbart används av biskoparna. I artikeln nedan inkluderar jag även biskopens insignier som ring, kors och stav, även om de inte i strikt mening tillhör klädedräkten.

När det gäller de klädesplagg och föremål som är förbehållna biskoparna står några av dessa i en klass för sig. De kallas för *pontifikalia* och till denna kategori räknas mitran, handskarna, pektoralkorset, ringen och biskopsstaven. Det gemensamma för dessa föremål är att de överlämnas till den nye biskopen vid dennes biskopsvigning² av konsekkratorn³ efter det att de högtidligen välsignats eller som i fallet med korset, ringen och staven, konsekkrerats⁴. Dessa föremål är därför på ett särskilt sätt tecken på biskopens ämbete.

Mitra

Mitran är en liturgisk huvudbonad tillverkad av två trekantiga styvade tygbitar med två nedhängande band (*infulae*) i nacken.

Det finns tre huvudtyper av mitror; *mitra preciosa* (=den värdefulla mitran) besatt med ädelstenar och/eller vackert broderad; *mitra auriphrygiata*, den förgyllda mitran som är tillverkad i guldtyg men utan broderier eller andra utsmyckningar; och *mitra simplex*, den enkla mitran tillverkad i enkel linne-

DEVELOPMENT OF THE MITRE FROM THE ELEVENTH CENTURY TO THE PRESENT TIME

eller silkesdammast men utan broderier eller utsmyckningar. I praktiken har det utvecklats en fjärde typ, en slags hybrid av mitra simplex och mitra preciosa, som idag kanske är den vanligaste; denna är oftast tillverkad i vitt tyg men

ornamenterad med ett vävt band i uppochner vänd T-form. Mitran är normalt fodrad med rött eller vitt siden. Mitran bärs enbart tillsammans med mässhake eller korkåpa. Det finns många teorier om mitrans ursprung. En av dessa är att den återgår till den judiske översteprästens huvudbonad men denna förklaring är inte särskilt trolig. Ursprunget ligger troligare i den koniska huvudbonad (*camelaucum*) som kom från det bysantinska hovet och högre prelater bar och som sen under medeltiden kom att omformas genom att buktas in i mitten och därigenom bilda två ”horn”. Den tidigaste avbildningen av en mitra är från 700-talet på ett mynt där ärkebiskopen av York i England är iförd en mitra.

Pontifikalhandskar

Biskopens liturgiska handskar är oftast vita men kan även vara i de andra liturgiska färgerna, de har fastsydda manchetter med guldbroderier och på handens yttersida finns också ofta guldbroderier i form av ett kors eller kristusmonogram. Handskarna bärs enbart vid tillfällen då biskopen även bär mitran, man kan säga att dessa på sätt och vis hör ihop även om mitran kan bäras utan handskar men aldrig tvärtom. Det finns egentligen bara ett tillfälle en biskop är föreskriven att bära sina handskar och det är vid biskopens egen biskopsvigning då handskarna välsignas av konsekkratorn⁵ och ikläds den nye biskopen. Handskar är således ett värdighetstecken och ingen annan i prästerskapet får bära handskar under en gudstjänst. Det förekommer ibland att man ser altartjänare som använder handskar när de hanterar biskopens stav eller mitra men detta är inte tillåtet, de ska istället täcka sina händer med en slöja.

Pektoralkors

Det kors biskopen bär runt halsen, pektoralkorset, är en del av biskopens insignier som välsignas och överlämnas vid biskopsvigningen. Det är ca en decimeter långt och oftast utfört i guld eller förgyllt silver men silverkors förekommer också. I korsmitten finns för biskopar i Liberala Katolska Kyrkan sju konsekkrerade ädelstenar infattade

vilka symboliserar olika andliga egenskaper.

Biskopskorset bärs både under gudstjänster och när biskopen är klädd enbart i kassock eller i prästskjorta.

Biskopsring

Biskopsringen bärs precis som biskopskorset både i liturgiska sammanhang och när biskopen är klädd i kassock eller kostym med prästskjorta. Biskopsringar har traditionellt alltid haft en stor konsekkrerad ädelsten infattade. Oftast är denna en ametist men smaragder har även förekommit. Violet är ju en furstlig och kyrklig färg. grönt är ju en biskoplig färg. Biskopsringen tillhör biskopsinsignierna som tillsammans med korset och staven konsekkreras och överlämnas vid biskopsvigningen. Ringen är en symbol för biskopens koppling till kyrkan och stiftet och det har förekommit att man tolkat detta band som ett slags andligt giftermål med ringen som vigselring. Ringen är också en symbol för biskopens ämbete precis som alla högre ämbeten förr åtföljdes av iklädandet av en ring. Detta gällde exempelvis vid kröningar av kejsare och konungar och på ett liknande sätt ikläddes nypromoverade doktorer vid vissa universitet en doktorering som tecken på sin akademiska värdighet.

Det är enligt gammal sed brukligt att när man hälsar på en biskop knäfalla (om biskopen är i sitt eget stift eller provins, annars bugar man; bugar gör man även för en hjälpbiskop) och kyssa biskopens ring. Detta gör man som en ärebetygelse inför biskopens ämbete.

Biskopsstav

Biskopsstaven, eller kräklan som den även kallas på svenska, är kanske det föremål som tillsammans med mitran mest förknippas med en biskop. Den är rik i sin symbolik och viktig som ämbetstecken för biskopens ämbete och funktion i kyrkan.

Staven är en vandringsstav. En stav för pilgrimen att luta sig på under färden. Den är en herdestav eftersom biskopen skall efterlikna Den gode Herden, dvs. Jesus, och vakta vårda och leda medlemmarna i församlingarna som en herde vaktar, vårdar och leder lammerna i

Forts. sid 6

Det hände i somras

Sommarsamling i Hed

Några röster om sommarens samling, satta i pränt.

Det var med stor glädje som jag kunde välkomna mina vänner från LKK som våra gäster till sommarsamlingen i Hed. Vi var mellan 10-18 personer och vi hade gudstjänster, föredrag och aftongudstjänst varje dag, vi gjorde en trevlig promenad till Hedströmmen och såg ruinen av den gamla smedjan. Det blev många intressanta sena diskussioner som blir bestående positiva minnen.

Nappe

Gudstjänster (andlig spis)

Takk! för en sommarsamling som jag aldrig ska glömma. Det var så bra, det var så intenst, så mycket att uppleva!
Jag kom till Sommarsamling i Heds Skola med förväntan att få träna flera sorts mässor och tjänster.
Det fick jag! og mer till ...
Jag fick goda vänner och många goda "snakke".
Och jag fick hjälp til lugnet, balansen, friden inom mig.
Takk! for goda dagar

*Susanne Bang
Danmark*

Allra värdefullast var de många stunderna med utbyte av erfarenheter, tankar och frågor inför livets gränsland. En varm, välkomnande miljö i Nappes och Jannes nya hus och mycket god hemlagad mat bidrog också till lyckade dagar.

Vivi

Middag (lekamlig spis)

Bön, meditation och eftertanke

Det jag får med mig hem som värdefullaste är mötena med andra människor och utbyta verkliga erfarenheter av sökandet efter svar på livets frågor. I övrigt uppskattade jag Nappes och Jannes nya lokal med en härlig omgivning liksom de ljusa gudstjänsterna.

Gunnar

Diskussioner

Upplyftande att upptäcka att Romboleden, den 1000 år gamla pilgrimsleden till S:t Uriel och Trondheim går förbi Heds skola och kyrka. Vacker natur på nära håll och en långgrund badstrand 3,7 km från skolan.

Egen gymnastiksal med bastu och duschar, egen fotbollsplan och basketbollsorgar, bra parkering och en liten å på nära håll med en smedjeruin, Vi gick dit efter en skur och skogen och ängarna var fyllda med dofter som man sällan upplever i eller nära våra städer.

Hela skolan fylldes av dofter från gudstjänsternas rökelse och platsens hemkänsla och "helighet" ökade för varje dag vi var där.

ES

Forts. sid 6

Det hände i somras

Söderköping - S:t Annas skärgård, Capella

Helgens träff började på lördagseftermiddagen med den traditionella glassfrossan. Somliga åt så det rök.

På söndagen åkte vi båt ut till ön Gärsholmen för att fira mässa i det vackra kapellet

Biskop Evert, organist Björn Svensson, biskop Sten-Bertil, diakon Marianne Andersson Söderström och korsbärare Maria Nilsson på kyrktrappan

Prästvigning i S:t Uriel

Biskop Evert viger Birgiti Ljungdahl till präst

Vår charmerande och duktiga organist Björnvid orgeln i Capella

Den Kyrkliga Klädedräkten

Forts från sid 4

sin hjord. Även stavens form syftar till att påminna biskopen om sina plikter gentemot de han är satt att leda. Den är till för att stödja den svage, med dess böjda volut, kroken, skall han fånga in den som gått på villovägar och med dess spetsiga ände skall han mana på den saktmodige. Biskopsstaven är dessutom i de flesta kyrkor ett tecken på jurisdiktion som därmed endast får användas av en biskop i sin egen provins eller stift. I Liberala Katolska Kyrkan har emellertid alla biskopar alltid rätt att bära sin stav vilket kanske lett till att stavens symboliska funktion i visst mått fördunklats och urvattnats. När någon annan än biskopen hanterar staven, exempelvis biskopens assistenter vid gudstjänster täcker de alltid sina händer med en slöja. Detta har två orsaker, en symbolisk och en praktisk. Den symboliska orsaken är att de genom att täcka sina händer när de hanterar staven visar att den inte är deras, den hanteras med respekt pga. vad den symboliserar; biskopens ämbete och jurisdiktion. Den praktiska orsaken är att staven därmed skyddas mot svett och fettfläckar. Samma sak gäller när någon annan än biskopen hanterar mitran. Orsakerna är då desamma.

Utöver de plagg och föremål som räknas till pontifikalierna finns ett antal plagg som bara bärs av biskopar. Till dessa hör rochetten som redan behandlats tidigare i denna artikelserie men även mozzettan, mantellettan och zucchetto:

Mozzetta (A)

Till sin form är mozzettan en kort axelcape som är knäppt framtill med ett antal små tygklädda knappar. Den slutar strax ovanför biskopens armbågar. I nacken har den en liten rudimentär huva, en rest av vad som under medeltiden var en större huva som biskopen kunde täcka huvudet med. Mozzettan är tillverkad i samma tyg som biskopens kassock och har alltid samma färg, dvs rosenpurpur. Mozzettan bärs enbart av de biskopar som innehar jurisdiktion och enbart inom sitt eget stift eller i sin egen kyrkoprovin. Mozzettan tillhör biskopens korkläder och bärs ovanpå rochetten. Biskopen bär dessa plagg när

han assisterar i koret under en gudstjänst, dvs. han officierar inte själv vid altaret. Om biskopen skall ta emot nattvarden lägger han stolan över mozzettan. Pektoralkorset bärs utanpå mozzettan. Till mozzettan bärs aldrig mitra utan på huvudet bärs istället birettan eller enbart en zucchetto.

Mantelletta (B)

Mantellettan är det plagg som biskopar som inte skall bära mozzettan istället bär vid dessa tillfällen. Detta gäller alltså hjälpbiskopar eller biskopar som befinner sig utanför sin egen provins eller stift. Till sin form är mantellettan ett cirkelformat plagg som när det läggs över axlarna på biskopen blir en halv lång cape i samma tyg och färg som biskopens kassock och som når till strax nedanför höften. Den bärs över både rochetta, stola och pektoralkors och är öppen framtill där den har små uppvikta slag i eldrött silke. Biskopens armar träs ut genom ca 30 cm långa slitsar i sidorna.

Zucchetto

Zucchetto (lat *pileolus*) är en liten kalott som bärs av biskoparna både i liturgiska sammanhang och tillsammans med vardagsdräkten. Den har samma färg av rosenpurpur som biskopens kassock men tillverkas normalt i silke. Om biskopen så önskar kan zucchetto bärs även under birettan eller mitran och kallas därför ibland *sub birettum* (=under birettan). Den kan även bärs vid altartjänsten under mässan men tas alltid av vid offertoriet och tas inte på förrän efter kommunionen, detsamma gäller för de biskopar som assisterar i koret.

Fotnot

¹ Biskopsvigningen kallas även konsekration

² Konsekrator = den biskop som utför biskopsvigningen.

³ Konsekrera av latinets *consecrare* vilket innebär att göra något heligt. En särskild form av välsignelse som permanent avskiljer föremålet för kyrkligt bruk och avser att göra det till en kanal för andlig kraft. En konsekration av ett föremål innefattar alltid (förutom i fallet med nattvardselementen) smörjelse med helig krisma, en av de tre oljorna som vigs för särskilda ändamål av biskopen på skärtorsdagen.

⁴ konsekrator = den biskop som utför biskopsvigningen

Krister Fast

Tag fram din almanacka för 2012 och boka in Sommarsamling i Hed 7-11 juli med focus på Den Heliga Mässan och med samtal om "LKK, en kyrka i tiden".

Predikan i Sankt Uriel

Birgiti Ljungdahl höll denna predikan i samband med sin prästvigning

Översatt från danska av
bp Sten-Bertil

Igår var det dagen för Maria Magdalena, och därför var det naturligt för mig att välja den dagen för min prästvigning - lika naturligt som det är att ägna henne denna min första mässa.

Som framgår av dagens evangelium, var hon den första som såg Jesus efter hans Korsfästelse och död. I stadium mellan död och uppståndelse uppsöker Han henne och ber henne att inte hålla honom tillbaka eftersom han ännu inte har stigit upp till Fadern.

Maria Magdalena satt vid korset när Jesus Kristus dog. Hon var den första han visade sig för efter sin död och även efter uppståndelsen visade han sig igen för henne.

Hon hade en särställning bland lärjungarna och troende som var i närheten av Herren och för mig råder det ingen tvekan om att hon valdes just för att hon förstod Herrens ord och hon tog in dem i sitt hjärta och accepterade dem.

Maria Magdalena representerar varje själ och den kvinnliga aspekten - ha tålmod och vänta, lyssna och förstå. Själen är där varje gång vi går igenom något nytt i våra liv, och den är redo när vi är redo - men tills dess är den väntande och passiv. Vi kan alltid välja att lyssna, eller låta bli - det kallas fri vilja. Vår intuition talar till oss hela tiden - frågan är helt enkelt om vi väljer att lyssna eller låter det vara.

Maria Magdalena följde Herren vad som än hände utan att tveka och utan rädsla, det vet vi. Själen är alltid tålmodig och avvaktande - den är aldrig krävande utan väntar tålmodigt tills vi får våra ögon.

Hans Christian Andersen skrev en berättelse som heter Skuggan som handlar om kampen om herraväldet mellan en man och hans skugga, och historien är det skuggan som mer och mer tar över. Det är en riktig sorglig historia och jag tror utifrån de historier jag hört berättas om HC Andersens liv, att han beskrev sig själv och sina egna begär, sin egen kamp. I själva verket är det allas vår eviga kamp mellan det som innerst känns rätt och som vi alltför ofta väljer att inte lyssna till, och begäret som vi alltför ofta låter få övertaget och kontrollera våra liv.

Hur kan det komma sig att Maria Magdalena förstod - varifrån hämtade hon sin säkerhet då hon aldrig tvivlade, vilka flera av de 12 gjorde.

Vem vet varför - ja, det kan nog tolkas på olika sätt.

Det handlar som så ofta om sjärens kamp med personligheten och därmed den feminina principens övertagande, vilket handlar om oss alla, för vi talar inte om något stort och fantastiskt. Jo, det gör vi också, men vi talar också om de dagliga små kamperna där vi ibland triumferar över personligheten och lyckas höja oss till nästa nivå, andra gånger glömmer vi att lyssna, eller är stressade och förlorar matchen.

Om du har möjlighet att låta intuitionen råda och själen styra kommer man inte bara att uppleva att ångesten och den eviga oron försvinner, du kommer att finna inre frid och trygghet. Du kommer att gå från vara troende till att vara vetande.

Maria Magdalena förstod, enligt hennes evangelium, Herrens ord när Han undervisade sina lärjungar.

Självklart gjorde hon det - själen finns där ju alltid och förstår allting, och eftersom Herren talar från själen kan bara den som lyssnade med själen förstå vad som sades.

Därför var det henne som Herren valde att träffa först, det var henne och inte Peter, Peter som borde förstå, men hans personlighet var alltför ofta upptagen med annat..

Det var sjärens möte med det fullkomliga, och lär vi oss att lyssna till själen och det fullkomnas i oss. Då kommer alla våra tvivel och oro att försvinna och tillbaka kommer endast frid och säkerhet. Tillit till att tingen utvecklar sig som de ska och att vi följer med.

Endast om vi vågar ta emot och lyssna vi kan höra och bara om vi vågar genomgå alla de prövningar vi utsätts för och lyssna inåt och göra det rätta istället för att ignorera oss själva, kommer vi som Maria Magdalena finna trygghet, tillit och det medvetande som skapar fred, om att det vi gör är rätt.

En gång sa en vis man till mig att man ska tänka med hjärtat. Det formar för mig, mina föreställningar om förnuft, kärlek och fred och det är så som jag tror Själen fungerar.

Om vi lyssnar inåt lär vi tänka med hjärtat och allt blir frid.

I Piste Sofia säger Herren "den som är fylld med Ljusets ande att träda fram och förklara det som jag har sagt, den ska ingen kunna hindra."

Vi lever i en fantastisk tid låt oss fylla det med Ljusets ande och låt oss därmed skapa fred inom oss själva och därigenom hjälpa andra att göra

Bokrecension

Bok: Bråkdelen av en sekund
Författare: Carolina Johansson
Förlag: Libris, 2010

Vad händer med en människa när hon drabbas av Gud? Carolina är mitt uppe i livet, i sitt äktenskap, i rollen som mor, i sin karriär som journalist, då - på bråkdelen av en sekund - allting ställs på ända. Gud börjar tala till henne! Hon beskriver det som att det inte är hon som träffar Gud, utan att hon blir träffad av honom ungefär som man blir träffad av en projektil. Efteråt fortsätter allting som vanligt, men ändå är ingenting sig likt. Och hon beklagar sig, undrar varför hon inte kan drabbas av en vanlig medelålderskris istället för detta ofattbara, obeskrivbara och framför allt ogenomträngligt mystiska. Detta hade hon inte planerat in i sitt liv! Ändå tvingas hon nu på något sätt förhålla sig till det, förhålla sig till Gud, kyrkan och människorna i den.

Boken är full av frågor; till Gud, om Gud, om kyrkan och detta att vara kristen. Samtidigt löper genom boken också berättelsen om Carolinas mor, som får obotlig cancer och hamnar på ett hospice. Resan mot döden tillsammans med modern interfolieras med Carolinas egen resa mot Gud och mot ett nytt fokus som hon tidigare aldrig ens kunnat tänka sig.

Forts. sid 8

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37,
113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob
070-660 42 69

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst Jonas
Anundi, 08-724 94 11 Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-288 48 77

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99, Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop James A. Zinzow

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du
få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Kristen Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01
91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 4-2011 är
den 1 december 2011.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås

Bokrecension

Forts från sid 7

När jag läste den här boken, tänkte jag
hela tiden att den borde finnas med i
prästupbildningen. Den innehåller inga
svar, bara frågor – och just därför är
den full av djupa, viktiga insikter.
Carolinas sökande är viktigt bortom ord
för alla oss som möter sökande, som
själva är sökare. Hur möter vi en
människa som ställer oss sådana här
frågor? Hur upplever vi själva det som
Carolina frågar om? Och slutligen: vad
innebär det att vara kristen?

Carina Carlström, präst.